

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Linguarum Vett. Septentrionalium Thesaurus
Grammatico-Criticus Et Archæologicus**

Hickes, George

Oxoniae, 1705

Caput primum. De literis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

<urn:nbn:de:hbz:468-1-1559>

CAPUT PRIMUM.

De Literis.

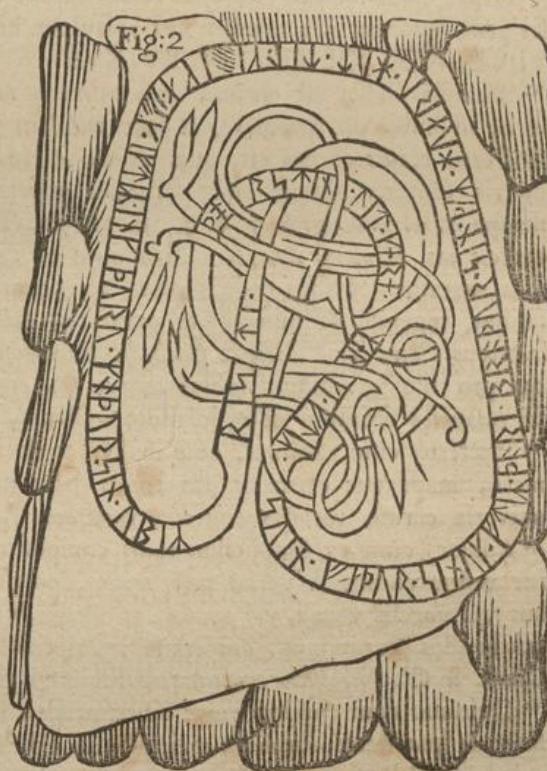
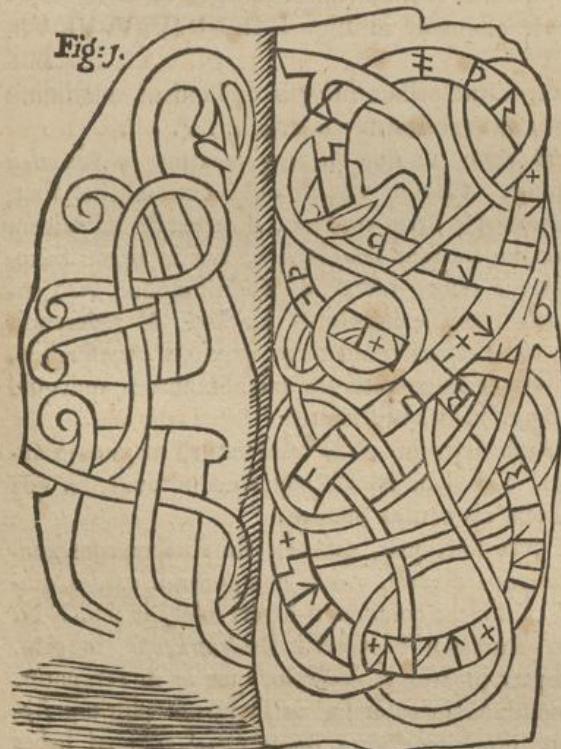
LITERAS lingua Islandica duplices habet: Veteres & Novas. Veteres Runer dictas felici successu ac immortali cum nominis sui gloria ab interitu & oblivione jamdudum vindicavit Celeberrimus Wormius, opere, cui titulum fecit, LITERATURA RUNICA; "Quarum communiores, maximeque receptas figuræ, Latino ordine dispositas hic, lector, tibi exhibeo.

"Aar.	A.	A. "Jis.	I.	I. "Ridhr.	R. vel d.	R.
"Biarkan.	B.	B. "Kaun.	P.	K. "Sol.	u.	S.
"Knesol.	I.	C. "Lagur.	L.	L. "Tyr.	t. vel 4.	T.
"Duss.	F. vel 4.	D. "Madur.	Y.	M. "Ur.	u.	U.
"Stungen jis.	I.	E. "Naud.	L.	N. "Stungen fie.	P.	V & W.
"Fie.	P.	F. "Oys.	d.	O. "	*i	X.
"Stungen kaun.	P.	G. "Stungen Birk.	B.	P. "Stungen ur.	u.	Y.
"Hagl.	*	H. "P. & Ph.	Q.	Q. "Stungen duss.	F.	TH.

"Genuina tamen series Runarum apud veteres Septentrionales haec fuit.

"P. u. F. d. R. P. * K. I. L. u. T. B. F. Y. d.

"In hoc Alphabeto, elementum v, vii, xv, xx, xxii, xxiii. Stungen, i. e. punctata vocantur, quod punctis ab aliis ejudem formæ & ductus distinguuntur. Et inter alia monumenta Runicas, quæ in communibus ejus runis exarata sunt, haud multis postponendum est Saxum istud, quod cum altero, temporis dentibus exeto, stans speciosum in Atrio Musei Oxoniensis, ut in libro nostro locum haberet, me fixis oculis perlustrantem, per venerabilem suam antiquitatem, & pro mea in almam matrem Academiam pietate, quasi oravit, & obtulatum est.

"Fig. I.

"NIFDAER. NT. APRIL. ITIL. APTI. INMBIRI. PAB.

"Lithsmother lit akva stin austi Juliburn fath.

"Lithsmotherus incidi fecit saxum in memoriam Julibirni Patrio.

"Fig. II.

"MARITIK. NT. FIRI. YIRPI. PTIP. INPIK. PABUR. NK. NP. PABR. FARI. BRAHR. NK.
"MR. *NARL. *NT. TIL. PI :: IPA. NP. IP'TIA. IKPIINR. YAFUR. NK. NBIR. RIINTI.

"Thorstin lit gera merki stir Suin fathur sin. uk stir Thori brothur sin.

"Thir huaru hut til Gr:ika. ug iffir Ingithuru mothur sin. Ubir risti.

"Thorstinus notas fieri fecit in memoriam Sui patris sui. & in memoriam Thori fratris sui.

"Isti profecti sunt in Græciam. & in memoriam Ingithuru matris suæ. Ubir incidit.

“In his autem monumentis, ut & in id genus fere omnibus, inscriptionum *runæ* in *nodus*, sive “*gyris nodorum* insculptæ leguntur, propterea quod apud veteres Septentrionales gentes *nodus* “amoris, fidei, amicitiae symbolum fuisse videtur, ut quod insolubilem pietatis & affectus nexum “significavit. Hinc apud Boreales *Anglos*, *Scotosque*, qui *Danorum* veterum tum sermonem, “tum mores magna ex parte adhuc retinent, *nodus* in gyros curiose ductus, fidei & promissio-“nis, quam *Amasius* & *Amasia* dare solent invicem, symbolum servatur, quodque ideo vocant “a *truloveknot*, à veteri *Danico* *tru*, *fides*, & at *lofa*, *promittere*, unde compositum at *tru* “*lofa*, *fidem dare*, *trulofa*, *fidem do*; ut in evang. *Island.* til einrar meyar er trulofad var einum “manne, ad virginem, cuius fides data erat, vel desponsata erat viro. Hinc etiam apud *Anglos* “*Scotosque* consuetudo reportandi capitalia donata curiose in gyros nodosque torta à solennibus “nuptiis plane quasi symbola insolubilis fidei, & affectus, quæ sponsum inter & sponsam esse “debent. Quinimo sodalitia hominum, qui mutua fide arctè vinciuntur, sive probi ii, sive “scelesti fint, apud nos vocantur *knots*: ut, a knot of fellows, a knot of thieves, &c. “Et ita sociati, & fide vincit dicuntur *Anglice* to be in a knot. Notandum quoque est no-“dos, qui ad denotandum insolubile fidei & affectus vinculum, in monumentis *runicus* incidi so-“lent, sæpiissime *anguiformes* esse, quod ex omnibus serpentum duntaxat genus in *nodos*, & gy-“ros se torquere solet; & quum *nodus* anguiformis cernitur, tum caput lecturo primum inter “gyros exquirendum, utpote à quo *runarum* descriptio inchoanda est. Quum igitur apud ve-“teres *Danos* & *Norvegos*, *nodus*, aut in *nodum* gyratus anguis insolubilis fidei & amoris symbo-“lum esset, non mirandum est regum sui temporis maximum, qui *Angliam*, *Daniam*, & *Nor-“vegiam* in sua potestate tenuit, fe NODUM vocasse; id enim CNUCUS, Danice knutur, si-“gnificat. Ob eandem forsan rationem, apud istas gentes olim tot sibi Orni, vel Orms, in nom. “ormur, quod serpentem denotat, nomen sibi ascrivere, quod in cognomen celeberrimæ apud “*Danos Wormiorum* gentis jamdudum transiit.

“Quum vero Alphabetæ alia haud in exiguo numero extent, quorum *runæ*, cum superioris “Alphabeti elementis ejusdem nominis & valoris, aut fere universæ, aut earum magna pars, “aut saltem nonnullæ secus ductæ formatæque sunt, ea quoque in trinam classem distributa hic “quoque exhibenda tui gratia, lector, censemus.

“Prima classis eorum est, quæ *runas* habent è vetustis monumentis Saxeis & membratis de-“scriptas, quorum illa tabellis XVI insculpta hic se ostentant in Fig. I. II. III. IV. V. VI. VII. “VIII. IX. X. XI. XII. XIII. XIV. XV. XVI.

“Secunda classis est eorum, quæ numero novem, auctoribus privatis quibusdam doctissimis “viris, in publicum prodire, & hæc totidem tabellis exhibentur. a. b. g. d. e. z. n. v. i.

“Tertia classis eorum est, quæ *Nuda Alphabetæ* voco, ut quæ in mss, maxime in *Saxonice* “nostris solitaria absque omni scriptura reperiuntur. Horum autem duodecim tabellæ sunt, “nempe 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. Tabella (5) tria continet, quæ extant ad calcem “codicis ms. *Hrabani Mauri*, de computo ad dilectum fratrem *Macharium*, qui in manu Saxo-“nica exaratur. Hujus codicis usum acceptum gratus refero reverendo doctissimo viro na-“talibus, ingenio, & humanitate præclaro, *Ricardo Anneley* dignissimo Decano, & reverendis “fratribus Canonicis *Ecclesiæ Cathedr. Exonensis*, & *Leofrici* fundatoris maximis ornamenti, “qui pro suo in antiquas literas amore, ex archivis ecclesiæ veterum membranorum quicquid “ibi *Saxonice* scriptum esset, in usum nostrum, rogati faciles miserunt.

“Præterea cùm *runarum*, quæ in hâc triplici Alphabetorum classe ordinantur, magno in nu-“mero, magna etiam in diversitate habeantur, Tabulam MM. adjiciendam duxi, in quâ “universa earum varietas collecta, *runarum* studiosis ob oculos ponitur.

“Adhæc, cùm ex simplicibus *runis* compositæ ortæ sint, quas, quia ex simplicibus contextun-“tur resiur vocant, à verbo *reff*, *texo*; ideo præcipios diversas *runas* componendi modos, qui-“bus vel vocalis vocali, vel consonans vocali, vel consonans consonanti jugari solet, in tab. NN. “exhibendos curavimus, cui etiam inscriptionem Runicam baptisterii *Bridekirkens*, in com. “Cumb. à Cl. *Nicolsono* emendatam subjunxi, propter jugationes *runarum*, quæ in ea cernuntur.

“Quinimo cum ejusdem *runæ* diversus adeo nonnunquam valor sit, ut literarum plurium *La-“tinarum* potestates obtineat, mei quoque exhibere duxi famosiores *runas* πολυτόνες, quas habes “in tabella PP.

“Porro ne quid ad instituendum tyronem *runarum* studiosum, *Runolphi* nostri Grammaticæ “deesset, in Tab. T. diphthongos, duplices, & syllabatum ac vocum quarundam notas plane “ut necessarias Alphabetorum appendiculas adjungere visum est.

“Aliquid etiam ad origines *Runarum* dilucidandas ut adderem, si non tua expectatio, lector, “certe instituti nostri ratio flagitare videtur. Quapropter *runicorum* stemmatum tabulam (Z) “delineatam volui, in qua singulæ *Runarum* tribus classesve, sub *Latinis Græcisque* literis, tan-“quam sub suis qualche principibus, in ordinem redactas te cernere forsan delectabit. In qui-“bus quidem classibus, *Runæ*, quæ primum vel summum locum habent, à literis *Latinis Græ-“cisve*, ductus & lineaturas mutando, scilicet rectos in obliquos, circulos in angulos vertendo, “ut & lineolas demendo, addendove, aliquando etiam distorquendo & invertendo, ortum pro-“ximè ducunt. Quæ in secundo loco, vel ordine ponuntur, ab iis, quæ in primo stant, iisdem “modis, præsertim mutando situs literarum, earumque facies, quæ dextram spectant vertendo

“in